

Jevtović u Stepanju – Borba za egzistenciju

Teško je odrediti početak ove priče. Da li je to baš na Božić kada je jedna devojčica svojim srcem pokrenula lavinu humanosti? Da li je to pre nekoliko decenija koliko traje borba za pravdu, istinu ali i sam život majke i sina?

Teško je odrediti da li je ovo priča o višedecenijskoj golgoti, nepravdi, društvenoj odbačenosti jedne porodice koja je samo želela da sačuva svoj dom, ili je priča o surovij i teškoj egzistencijalnoj borbi za svaki litar vode, parče hleba, grančicu drveta.

Jedno je sigurno ovo je priča o velikom srcu i želji da se pomogne porodici koja zimu provodi u strahu da će im se srušiti kuća. Kuća koja gotovo da i nema prozore, trošna, neuslovna, u kojoj 13 godina nema struje. Ta kuća je nekada bila škola, generacije su u toj školi stekle prva znanja, dobile krila za budućnost. Generacije su zaboravile staru školu, svoje učitelje i sada i njihove potomke. I ne samo da im nisu

pomogli kada im je bilo najpotrebnije, neki bivši učenici su i te kako doprineli njihovom stradanju. U starom učiteljskom stanu žive majka i sin Dragana i Aleksandar Jevtović, kćerka i unuk učitelja Jezdimira Jevtovića.

Oni tu žive ne samo iz krajne nužde već i da ispune amanet roditelja. Da se stara škola, objekat pod zaštitom države, ne sruši već da se obnovi i rekonstruiše kako i dolikuje spomeniku kulture. Škola u Stepanju se prvi put pominje 1843. godine u izveštaju Valjevskog načelstva u kome se spominju državne škole. Posle škole u Bogovađi najstarija na području Lajkovačke opštine je upravo škola u Stepanju. Crkva u Stepanju kao i stećak, spomen česma, nadgrobni spomenik i škola predstavljaju nepokretno kulturno dobro, kao spomenik kulture nastalo krajem 18. početkom 19. veka. O njima brine Zavod za zaštitu spomenika kulture Valjevo. Evidentno je da su svi ovi objekti održavani dok to nije slučaj sa zgradom škole. I dok je objekat prepušten zubu vremena i sveopštem propadanju, mnogo je surovija slika ljudi koji žive u njemu.

Život je često nepredvidiv i surov. Borbe i udarci često unište sve životne planove. Porodica Jevtović je doživela sigurno najsirovije udarce i najveća iskušenja. Jedino što im je ostalo su njihovi životi, sećanja na srećne trenutke i lična borba. I pored surove prošlosti, sadašnjost je još teža za ovu porodicu.

I kada su mislili da je najteže stigla je pomoć baš na Božić. Jedna devojčica je šetala ovim krajem. Saslušala je priču Dragane Jevtović i za ovu porodicu postala svetlo na kraju tunela.

Za sada svaka pomoć za porodicu Jevtović je individualna. Još uvek nije organizovana humanitarna akcija. Cilj je da njihova životna priča stigne do srca ljudi koji mogu i žele da pomognu. Cilj je da im se promeni život na bolje, ispravi višedecenijska nepravda i Aleksandru obezbedi budućnost. Cilj je da dvoje ljudi počnu da žive život u osnovnim i pristojnim uslovima. Cilj je da im svaki dan ne predstavlja borbu za opstanak. Humani ljudi koji im pomažu neće odustati iz jednog prostog i čovečanskog razloga. To je ubeđenje da ni jedan čovek ne sme i ne treba da živi u uslovima krajnje nemaštine u zgradi koja je opasna čak i po njihov život.